

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/433/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412212534
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1412212534.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členov senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o W. N., I.. XX.XX.XXXX, dieťa rodičov: matka - R.. F. N., a otec - R.. L. N., T. Z. H. XX, Z., o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 15P 196/2012-83 zo dňa 17.06.2012, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozhodnutím zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na vtedy maloletého W., I.. XX.XX.XXXX zo sumy X.XXX,-Sk (XXX,XX €.) na sumu XXX € mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, od 03.09.2012. Zročné výživné za obdobie od 03.09.2012 do 17.06.2013 vo výške X.XXX € uložil otcovi zaplatiť k rukám matky vtedy maloletého W. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Do zročného výživného započítal otcovi sumu X.XXX €, vo zvyšku návrh matky zmietol. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 7C 225/2004-66 z 15.11.2006, v časti vyživovacej povinnosti na maloletého W..

Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 62 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zák. o rodine. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že naposledy bolo o výživnom pre maloletého W. rozhodnuté v rámci konania o rozvode manželstva rodičov, ktoré v časti výživného nadobudlo právoplatnosť v januári 28.01.2008, od tohto rozhodnutia sa zmenili pomery u maloletého, a to najmä v súvislosti s jeho vyšším vekom ako aj prechodom na vyšší stupeň vzdelávania. Súd prvého stupňa sa nestotožnil s tvrdením otca o nadhodnotení výdavkov, nakoľko žiaden výdavok maloletého nepovažoval súd prvého stupňa za nadhodnotený, keďže napríklad výdavok na stravu vo výške X € na deň je úplne primeraný, výdavok XX € mesačne na drogeriu je rovnako primeraný. Doposiaľ určené výživné vo výške XXX,XX € teda nepostačuje na krytie potrieb vtedy maloletého W., ktorý v čase rozhodovania súdu prvého stupňa bol vo veku blízkom dospelosti a jeho výdavky a potreby sú porovnateľné s výdavkami dospelého. Návrh matky na zvýšenie výživného vyhodnotil súd prvého stupňa ako dôvodný a tomuto vyhovel v celom rozsahu. Určené výživné považoval za primerané a to jednak príjmu otca, ako aj výdavkom maloletého. Otec v čase rozhodovania súdu prvého stupňa mal príjem viac ako X.XXX € mesačne, nemal iné vyživovacie povinnosti, nakoľko vyživovacia povinnosť k plnoletému

V. mu odpadla a prípadnú ďalšiu vyživovaciu povinnosť, ktorú avizoval, ale nepreukázal, mu zatiaľ nevznikla. Súd prvého stupňa síce zistil zníženie príjmu otca, ale táto zmena nemá vplyv na výšku jeho vyživovacej povinnosti, pretože otec aj za takéhoto stavu je schopný výživné v určenej výške platiť. Otec je vysokoškolsky vzdelaný človek pracujúci v obore informačných technológií a je nesporné, že disponuje takými schopnosťami a má také možnosti, ktoré mu umožňujú určené výživné platiť. Súd prvého stupňa mal jednoznačne preukázané, že otec okrem bežného výživného iným spôsobom na W. neprispieva. Skutočnosť tvrdené otcom ohľadne ďalšieho príjmu maky v spoločnosti F. sa nepotvrdili. Súd prvého stupňa nevyhovel návrhu matky týkajúceho sa počiatku zvýšenia vyživovacej povinnosti, tento ustálil dňom 03.09.2012, dňom podania návrhu, pričom tento deň je zároveň dňom začiatku školského roku, kedy podľa názoru súdu prvého stupňa skutočne došlo k zmene pomerov. Výživné nebolo možné zvýšiť od 01.09.2010, nakoľko medzičasom prebiehalo aj konanie o návrhu otca na zníženie výživného, kde matka nepreukázala zvýšené výdavky maloletého. Súd prvého stupňa vyčíslil aj zročné výživné, čo je rozdiel medzi zvýšeným výživným a doteraz zaplateným výživným zo strany otca, t.j. X.XXX € mínus X.XXX €, čo je doteraz zaplatené výživné (7 mesiacov x XXX €, 1 mesiac x XXX € a 1 mesiac x XXX €). Dlh na výživnom uložil súd prvého stupňa zaplatiť naraz, nakoľko neboli splnené podmienky pre povolenie splátok.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie otec W.. Nesúhlasil s takto stanovenou výškou vyživovacej povinnosti, pretože na jeho strane došlo k výraznému poklesu príjmov, kým na strane matky došlo nárastom príjmov. Súd prvého stupňa nezohľadnil skutočnosť, že ho od novembra 2013 čaká ďalšia vyživovacia povinnosť. Súd prvého stupňa neprihliadol na skutočnosť, že čerpá hypotéku vo výške XXX € mesačne, uviedol, že nerozumie akú sumu započítal súd do zaplateného výživného. Zdravotné problémy syna sú spôsobené absolútnou absenciou pohybu, syn nemá žiaden záujmový krúžok, žiadne pohybové aktivity a celé dni vysiada pred počítačom, čo spôsobilo spolu s nedostatočným stravovaním jeho značnú obezitu. K zhoršeniu zdravotného stavu došlo hysterickou zákernou atmosférou, ktorú vytvára R.. F. N.. Súd neprihliadol ani na to, že mal založené sporenie, ktoré matka zrušila a peniaze minula pre svoje potreby. V podaní matky je množstvo nepresností a klamstiev. Príjem rodiny matky je vyšší, ako jeho príjem. Finančné príspevky v rokoch 2007 až 2012 súd nebral do úvahy, bez výhrad akceptoval náklady na W.. Nezaoberal sa príjmami matky W., ktorá pracuje pre spoločnosť F., nezaoberal sa spismi, týkajúcimi sa exekučného konania. Takýmto konaním bolo porušené právo na spravodlivý a nestranný proces.

Kolízny opatrovník navrhol potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa ako správne.

Matka W. uviedla, že otec svojimi podaniami vnáša do konania zmätok, uvádza veci, ktoré sa daného konania netýkajú.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., prejednal vec podľa § 214 ods. 2 O.s.p. s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, odvolaniu otca nie je možné vyhovieť.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vyvodil z neho správny právny záver a svoje rozhodnutie aj riadne zdôvodnil, pričom v odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd poukazuje na správne dôvody súdu prvého stupňa, s ktorými sa stotožňuje.

Na potvrdenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vo veci vykonal potrebné dokazovanie, z ktorého vyvodil aj správny právny záver. Súd prvého stupňa sa

vyporiadal aj s poklesom príjmu otca, ktorý v odvolaní namietal. Odvolací súd zhodne konštatuje, že aj keď došlo k poklesu príjmu otca, otcovi v čase rozhodovania súdu prvého stupňa odpadla ďalšia vyživovacia povinnosť a preto bolo výživné zvýšené správne. Taktiež správne boli posúdené náklady na odôvodnené potreby W., ktorý v čase rozhodovania súdu prvého stupňa bol vo veku blízkom dospelosti a pripravoval sa na budúce povolanie a bolo jednoznačne preukázané, že nie je schopný sám sa živiť. K námietke otca týkajúcej sa narodenia ďalšieho dieťaťa odvolací súd konštatuje, že pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia, v tomto čase nemal otec ďalšiu vyživovaciu povinnosť, uvedené skutočnosti ani nepreukázal. Odvolací súd zdôrazňuje, že plnenie vyživovacej povinnosti je prvoradou povinnosťou každého rodiča a táto má prednosť pred všetkými ostatnými platbami. Z uvedených dôvodov správne súd prvého stupňa vyhodnotil aj ďalšie platby otca, ako splátka hypotéky. Hodnotenie zdravotného stavu W. nepatrí do kompetencie súdu, pretože súd na toto nemá ani odborné predpoklady. Platby, na ktoré otec poukazuje za obdobie rokov 2007 až 2012 súd prvého stupňa nemohol brať do úvahy, keďže nespádali do rozhodného obdobia pre posudzovanie vyživovacej povinnosti. Taktiež súd prvého stupňa vykonal dokazovanie aj na príjmy matky a ani námietka otca ohľadne ďalšieho príjmu matky neobstojí. Súd je povinný vo veci vykonať dôkazy, ktoré sú potrebné na zistenie skutkového stavu, avšak nie je povinný vykonať všetky dôkazy, ktoré účastníci navrhujú. Súd prvého stupňa správne určil aj ročné výživné a podmienky jeho splatnosti, suma namietaná otcom znamená platby, ktoré otec na výživnom vykonal a ktoré boli od ročného výživného odpočítané a v rozhodnutí súdu prvého stupňa zdôvodnené. V tomto smere otec taktiež neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by mali viesť k zmene uvedenej sumy.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, odvolací súd ho potvrdil podľa § 219 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.